

ΑΡΟΥΡΑΙΟΙ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ

ΓΙΑ ΕΝΑ

ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΣΤΗ

ΦΑΜΠΡΙΚΑ ΥΦΑΝΕΤ

Συνηθίζουμε να λέμε ότι ένα κίνημα είναι οι σχέσεις που αυτό δημιουργεί. Αν είναι έτσι, τότε όταν αυτές οι σχέσεις αποτυπώνονται πάνω σε αφίσες, προκηρύξεις, μπροσούρες και περιοδικά, καταφέρνουν και αιχμαλωτίζουν ένα κομμάτι του χρόνου. Ότι αποδρά στη δημόσια σφαίρα, ότι κοινωνικοποιείται, αυτόματα καταθέτει έναν γνωσιακό πλούτο προς κινηματική χρήση για τις επόμενες γενιές, για τις σχέσεις που ακόμη δεν δημιουργήθηκαν. Με μία κρίσιμη παράμετρο: είναι οι σχέσεις αυτές που οφείλουν να επαναφέρουν αυτόν τον πλούτο στο κοινωνικό πεδίο· να τον ανασύρουν από σκονισμένες βιβλιοθήκες, κλειδωμένα μπαούλα και προσωπικά αρχεία παλιών συντρόφων και συντροφισσών που ενστικτωδώς φύλαξαν τα ντοκουμέντα συλλογικών διαδρομών γνωρίζοντας ότι ακόμα κάτι εκκρεμεί, ώστε να τον κάνουν προσβάσιμο για όσες αναγνωρίζουν ότι **κίνημα χωρίς μνήμη, είναι κίνημα χωρίς προοπτική.**

Μ' αυτό δεν εννοούμε μία αδιέξοδη αγκίστρωση στο παρελθόν. Ο λόγος που επιστρέφουμε σε αυτό, ο λόγος που επιμένουμε σε μία συστηματική αποδελτίωση, ταξινόμηση, αρχειοθέτηση κι έρευνα του κινηματικού παρελθόντος, είναι η αξιοποίησή του για τους αγώνες του αύριο· είναι η αναγνώριση λαθών, αποτυχιών και ορίων του χτες ώστε να μην επαναληφθούν την επόμενη μέρα. Ταυτόχρονα, είναι και η αναγνώριση ότι ποτέ δεν ξεκινάμε από το μηδέν. Διατηρώντας την ικανότητά μας για νέες επανεκκινήσεις και την εφόρμηση από νέες αφετηρίες, αναγνωρίζουμε και την παρακαταθήκη και τα εφόδια που μας δίνονται από περασμένα εγχειρήματα. Είναι ο λόγος και οι πράξεις τους που περιμένουν ν' ανιχνευθούν από εμάς, κι ενδεχομένως να χρησιμοποιηθούν με δημιουργικό τρόπο, επεκτείνοντας τα σκεπτικά τους. Γι' αυτό και μιλάμε για μία διαδικασία συνεχόμενη, αφού κάθε στιγμή καλούμαστε να έχουμε τα μάτια και τ' αυτιά μας ανοιχτά ώστε να εμπλουτίζουμε αυτό το αρχαιακό υλικό με ό,τι παράγει το κίνημα σήμερα.

Το σημαντικότερο, όμως, στοιχείο σ' όλη αυτήν την προσπάθεια, δεν είναι τα ράφια και τα ντοσιέ που θα γεμίσουν. Είναι οι σχέσεις που θ' αναλάβουν να δώσουν ζωή σ' όλα αυτά, συστήνοντας διαδικασίες αυτομόρφωσης, αντι-έρευνας, μεταφοράς εμπειριών μέσω συζητήσεων και συνεντεύξεων, δημιουργώντας, έτσι, μία δημόσια σφαίρα κινηματικής μνήμης και καταγραφής που θα καταφέρει να συμπεριλάβει και να φέρει κοντά οποιονδήποτε αναγνωρίζει κι έχει ανάγκη τις δυνατότητες μίας τέτοιας δομής. Μίας δομής που δεν θα μπορούσε παρά να στεγαστεί, να στηριχθεί και να στηρίξει, με τη σειρά της, έναν κινηματικό χώρο —εκεί αναπνέουν, θεριεύουν και γίνονται ανταγωνιστικά τέτοια εγχειρήματα. Στην προκειμένη, οι πορείες κι επιλογές μας διασταυρώθηκαν και συνεχίζουν να εδαφικοποιούνται στον κατειλημμένο χώρο της Φάμπρικα Υφανέτ.

Αντί επιλόγου: κατά την περίοδο της σταλινικής τρομοκρατίας στην Ε.Σ.Σ.Δ., ένας από τους πρώτους στόχους τους καθεστώτος αποτέλεσε το Ινστιτούτο Μαρξ-Ένγκελς, οι συντελεστές του οποίου είχαν βαλθεί να συγκεντρώσουν, να παρουσιάσουν και να σχολιάσουν κριτικά ολόκληρο το (δημοσιευμένο κι αδημοσίευτο) έργο των δύο Γερμανών διανοουμένων. Το γεγονός ότι ένα τέτοιο εγχείρημα αποτελούνταν από μία διεθνή ομάδα επιστημόνων, καθώς και το ότι παρήγαγε πολιτικά αποτελέσματα που ξέφευγαν από μία απλή εκδοτική προσπάθεια και τα όρια της διανοουμενίστικης θεωρίας, συνιστούσε απειλή για τη σοβιετική ορθοδοξία και τον τρόπο με τον οποίο αυτή «τσιμεντάριζε» το καθεστώς του «υπαρκτού σοσιαλισμού». Οι περισσότεροι συντελεστές του ινστιτούτου εξοντώθηκαν κατά την περίοδο του '30 —εκτελέστηκαν ή «εξαφανίστηκαν» μυστηριωδώς· το έργο που είχαν ξεκινήσει έμεινε ατελές. Ο ίδιος ο Στάλιν ήταν ο πρώτος που εξαπέλυσε την επίθεση εναντίον του ινστιτούτου, όταν το φθινόπωρο του 1930 σε άρθρο του, έκανε λόγο για «αρουραίους των αρχείων».

Μας χωρίζει μία χρονική αλλά και θεωρητική άβυσσος από τα έργα και τις απόψεις των ανθρώπων εκείνων. Παρ' όλα αυτά, αναγνωρίζουμε σ' αυτόν τον υποτιμητικό χαρακτηρισμό που εξαπέλυσε η εξουσία εναντίον τους, την επίμονη θέληση όσων έχουν βαλθεί να ψάχνουν μες στα σκοτάδια για να φέρουν στο φως ό,τι θάφτηκε και ξεχάστηκε, ώστε αυτό να γίνει κοινό κτήμα. Δεσμευόμαστε να συνεχίσουμε το ροκάνισμα της ιστορίας...

**Ανοιχτά κάθε Παρασκευή από τις 19:00
στην κατάληψη Φάμπρικα Υφανέτ**

arxeioyfanet@disroot.org

arxeio.yfanet.net